

आभियान

साप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३८ / अंक : ३१ / २०७७ फागुन २१ जते शुक्रबार / 5 Mar., 2021 / मूल्य रु. ९०/-

निर्वाचनमा जाने कांग्रेसलाई सुवर्ण अवसर

काठमाडौं सरकारले पुस ५ गते विघटन गरेको प्रतिनिधिसभाको पुनर्स्थापनापछि मुहुक अर्को संकटमा फसेको छ। खासगरी नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी भित्रो आन्तरिक द्वन्द्वक कारण मुलुकमा संकट थिएको हो। नेकपाका दुवै अध्यक्ष केपी ओली र पुष्कमल दाहालले समान्तर रूपमा पार्टी सञ्चालन गरिरहेका छन्। कानुनी रूपमा नेकपा एउटै भएपनि व्यवहारिक रूपमा नेकपा विभाजित भईसकेको छ। ओली र दाहाल दुवै पक्षले नेकपा विभाजित भएको स्वीकार गर्न नसकेको भएपनि उनीहरूले एकले अर्कोलाई तह लगाउने खेल खेलै आएकाले सरकार सञ्चालन देखिए विकास निर्माणका कार्यमा समेत अवरोध पुग्न सक्ने अवस्था देखिएको छ।

पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी ओलीले अहिलै अवस्थामा कृन् हालतमा पनि राजिनामा नदिने सार्वजनिक रूपमै प्रतिवद्धता

>>> बाँकी ८ पेजमा

हालीलाई www.abhiyanonline.com मा पनि पढ्न सकिन्छ।

२०५१ फेरि दोहोरिने

काठमाडौं। प्रतिनिधिसभाको पुनर्स्थापना सर्वोच्च अदालतले गराइदिएपछि पर्सी फागुन २३ गते प्रतिनिधिसभाको पहिलो बैठक बस्ने भएको छ। सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएपनि विभाजनले कानुनी मान्यता पाउन सकेको छ। त्यसै कारण अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएको नेकपाका सांसदहरू अब संसदमा कुन पक्षमा बोल्नेछन् त्यो चर्चाको विषय बनेको छ। अहिले पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी ओली र अर्का अध्यक्ष पुष्कमल दाहाल दुवैले आ आफ्नो पक्षको नेतृत्व गरिरहका छन्। संसद सचिवालयले नेकपा कानुनी रूपमा विभाजित भईसकेको हुनाले दुवै पक्षलाई सत्ता

>>> बाँकी ८ पेजमा

राप्रपा बैकलिपक शक्ति बन्नबाट कसले रोपने ?

काठमाडौं। राप्रपालाई दुक्खाउन खोज्ने तत्वावधारले पटक पटक राप्रपालाई दुक्खाएँ। खण्डित गरे। पछिल्लो समय राप्रपाका कमल थापा र अर्को राप्रपाका पशुपति शमशेर जरबा र डालोहीले एकीकरण गरेपछि अब राप्रपा बैकलिपक शक्ति बन्नका लागि संगठन विस्तारमा लागेको छ।

>>> बाँकी ८ पेजमा

सरकार र विप्लव सम्झौता तीन बुँदे सहमति

विप्लव समूहले हिंसा छोड्यो

काठमाडौं। विप्लव माओवादी र सरकारबीच ३ बुँदे सहमति भएको छ। यससँगै प्रतिबिधित नेकपा विप्लव समूहले हिंसा छोडेको छ। हिजो सरकारसँग तीन बुँदे सहमति भएपछि यो समूहले हिंसा छोड्ने भएको हो। सरकारले यो समूहमाथिको प्रतिबन्ध समेत

हटाउने भएको सरकारी वार्ता टोलीका सदस्य राजन भट्टराईले जानकारी दिए वार्ताका लागि सरकारले गृहमन्ती रामबहादुर थापा बादलको संयोजकत्वमा र विप्लव समूहले पार्टी प्रवक्ता खड्गबहादुर विश्वकर्मा प्रकाण्डको नेतृत्वमा हो।

>>> बाँकी ८ पेजमा

साल्टले पायो मल ल्याउने जिम्मेवारी

काठमाडौं। जुनसुकै पार्टीको नेतृत्वमा सरकार बनेपनि कृषकहरूले सहज रूपमा रासायनिक मल पाउन सकेका छन्। सरकारले लामो समयदेखि मल विजनको प्रबन्ध मिलाउन नसकेको कारण प्रत्येक वर्ष कृषकहरू मारमा पर्दै आएका छन्। कृषि तथा पशुपक्षी मन्त्रालयले समयमै मलको आयात गर्ने निर्णय गर्न नसकेको र मल आयातमा समेत करिसमन्को खेल हुने भएकाले त्यसको प्रत्यक्ष मारमा कृषकहरू पर्ने गरेका छन्। सरकारी कम्पनी कृषि सामाग्री कम्पनीले समयमै मल त्याउन नसकेकै कारण सरकारको बद्नाम हुँदै गरेको अवस्थामा हालै बसेको मन्त्रिपरिषद् को बैठकले रासायनिक मल आपूर्तिको लागि साल्ट टेङ्किङ कर्पोरेशनलाई जिम्मेवारी दिने

>>> बाँकी ८ पेजमा

केन्द्रीय समिति वा संसदीय दलमा ४० प्रतिशत नपुगो के हुने ?

काठमाडौं। नेकपाभित्रको विवादले गर्दा नेकपा विभाजनको अवस्था पुगेको छ। नेकपा अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएको छन्। नेकपाका दुवै अध्यक्ष केपी ओली र पुष्कमल दाहालले अलग अलग रूपमै नेकपाकै अध्यक्षको हैसियतले आ आफ्नो कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरिरहेका छन्। अहिलेको अवस्था हेर्दा अब ओली दाहाल एउटै पार्टीका बस्न सक्ने अवस्था देखिएको छन्। दाहाल पक्षले आफ्नो पक्षमा नेकपाका बहमत केन्द्रीय सदस्य रहेको बताउँदै आएको छ। त्यही कारण उसले दाहालले

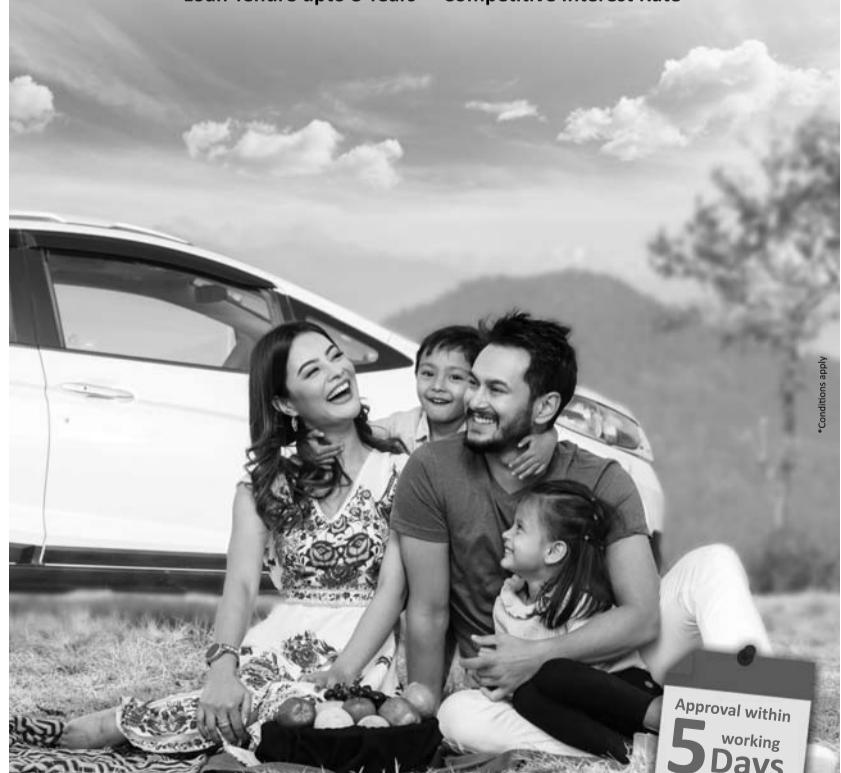
पर्ने निश्चित जस्तै देखिएको छ। गत पुस ५ गते भन्दा अधि नै नेकपाभित्र विवाद चर्किएको थिए। पुस ५ गते प्रतिनिधिसभा विघटन पश्चात चर्किएको विवादले गर्दा पार्टीले फुटको अवस्था लिइसकेको छ। प्रधानमन्त्री केपी ओलीले प्रतिनिधिसभा विघटन गरेपछि पुष्कमल दाहाल पक्षले बहमत केन्द्रीय समितिको निर्णयबाट ओलीलाई कारबाही गरिसकेको छ। अध्यक्षबाट हटाएर माधव नेपाललाई अध्यक्ष बनाएको भएपनि त्यसलाई

>>> बाँकी ८ पेजमा

AUTOLeOAN

Drive Your Life

• Loan Tenure upto 8 Years • Competitive Interest Rate

@www.prabhuhubbank.com

Approval within
5 working
Days

prabhu Bank

Prabhu Building, Babarmahal, Post Box No.:19441
+977-1-4788500 | +977-1-4780588
info@prabhuhubbank.com | www.prabhuhubbank.com
Toll Free No.: 16600107777

Who is the Masterminded the Muslims' Genocide in Gujarat?

MrChaudary

The fanatical Indian Prime Minister Narendra Modi, the leader of the extremist ruling party BJP, won by a landslide in the 2014 general elections. During the election campaign, the Hindu majority was mobilized on 'hate-Muslim' slogans and 'anti-Pakistan' jargon. Again, on the basis of anti-Muslims slogans, the BJP won huge majority in the Lok Sabha in the 2019 elections, with 21 seats more than it won in 2014.

The Muslim community in India felt alienated, frightened and perturbed, as most of them were also effectively disenfranchised. Implementing the Hindutva ideology against the religious minorities, Modi-led regime particularly targeted the Muslims.

In this regard, various developments like the unprecedented rise of Hindu extremism, persecution of the Muslims, assaults on them, including their places of worships and property by the extremist Hindu mobs, ban on beef and cow slaughter, application of the CAA and NRC laws on Muslims, abrogation of the special status of the disputed territory of Indian-Occupied Kashmir, revocation of articles 35A and 370 of the Constitution and bifurcation of Indian-Occupied Kashmir into

two union territories, continued lockdown there, deployment of more than 900,000 military troops there, who have martyred thousands of innocent Kashmiris through brutal tactics, amendment of the law allowing Indian citizens to buy land in Indian-Occupied Kashmir and issuance of domicile certificates to more than 60,000 non-Kashmiris clearly show that, encouraged by the Hindu fundamentalist groups such as BJP, RSS VHP, Bajrang Dal and Shiv Sena, the Modi-led government has been promoting religious and ethnic chauvinism in India against the Muslims.

In fact, Modi was already following biased policies against the Muslim community. In this regard, the 2002 Gujarat riots were a three-day period of communal violence in the BJP-ruled Indian state of Gujarat by extremist Hindus under the command of the Prime Minister Modi who was then chief minister of the state.

Regarding that massive genocide, both Human Rights Watch in 2002 and Amnesty International in 2003 charged the "Gujarat state administration" for involvement in "a massive cover-up of the state's role in that massacres" and pointed out numerous officials—specifically ministers, high officials and leaders of the fundamentalist outfits such as RSS, VHP, BJP and Bajrang Dal—as

participants.

As Hindu nationalism grows in India, the Modi-led BJP's policies and practices in Gujarat state have served as a model for systemic, nationwide discrimination against the minorities, especially Muslims. So, keeping Modi's past and present record, it can be forecast easily that Indian minorities will face further persecution and barbarity at the hands of Hindu extremists and more incidents of Gujarat-like riots will take place, if Modi remains in power.

In this respect, Rana Ayub in her book, Gujarat Files-Anatomy of A Cover-up, Manoj Mitha in his The Fiction of Fact Finding, and Sreekumar in his Gujarat behind the Curtain have proved Modi's involvement in the genocide of the Muslims in Gujarat.

In this context, in an open letter published in The Guardian on 10 April 2014, pointed out that even most well-respected international intellectuals of India held Modi as the main culprit behind the massacre of Muslims in Gujarat.

According to Ashish Nandy, "The Gujarat pogroms were not just about the number of helpless victims killed (over 3000) and rendered homeless (several hundred thousands). It was about the sheer planning, the brutality, the maniacal genocide that was perpetrated over a population for days on end... Narendra Modi

did not only shamelessly preside over the riots and act as the chief patron of rioting gangs, the vulgarities of his utterances have been a slur on civilised public life... If Modi's behavior till now is not a crime against humanity, what is?"

The US Commission for International Religious Freedom established that the then Gujarat Chief Minister, Modi, was linked to communal riots. It also pointed to Modi's ministerial colleague Maya Kodnani's full involvement in the massacre of Muslims.

Notably, a report of the British High Commission in India had said that the programmes in Gujarat "had all the hallmarks of ethnic cleansing... This massacre was planned, possibly months in advance, carried out by extremist Hindu organisations with the support of the state government headed by Modi."

Meanwhile, various investigations failed to show the real criminals of Hindu terrorism in Gujarat, as they were top officials of the Indian government. Hence, the Supreme Court of India had ordered a fresh probe on 25 March 2008, but the same remains inconclusive due to concealment of evidence against the culprits who are members of the dominating political parties of the country. Since the Modi became Indian prime minister,

covert interference of his regime and of the extremis parties, the BJP and RSS, the investigations of Gujarat riots have been kept the case under carpet.

Despite eyewitness testimony, implicating the highest elected political officials, justice continues to evade the victims. In this connection, 70 accused persons of the Gujarat pogroms were set free by the court. On 28 January 2020, the Indian Supreme Court granted bail to 14 convicts of the 2002 Gujarat riots. Thus, it gave a clean chit to Modi. While, the USA had earlier denied a visa to Modi owing to his participation in Gujarat genocide; however, after he became Indian prime minister, the US stance changed to his favour. It shows US double standard.

Meanwhile, Modi has reportedly destroyed all the documents related to the 2002 genocide of the Muslims.

As Hindu nationalism grows in India, the Modi-led BJP's policies and practices in Gujarat state have served as a model for systemic, nationwide discrimination against the minorities, especially Muslims. So, keeping Modi's past and present record, it can be forecast easily that Indian minorities will face further persecution and barbarity at the hands of Hindu extremists and more incidents of Gujarat-like riots will take place, if Modi remains in power.

The cost of regional instability

M Kabir

Peaceful co-existence and cooperation among states having geographical proximity is undoubtedly the best propeller of their economic well-being and security. The emergence of EU in the post-World War II period that transformed hostility into an impregnable bonhomie as well as economic and political cooperation is evidence of this irrefutable reality. ASEAN is yet another model of shared economic prosperity. But unfortunately, South Asia continues to remain bereft of regional peace and security due to the hegemonic desires of India, which regrettably is locked in disputes with almost all its neighbours including Pakistan.

The major issue in this regard is the Kashmir dispute which is an unfinished agenda of the partition of the sub-continent. It is a historic fact that in spite of giving commitment to the UN and the world community to implement the UN resolutions, India reneged on her pledge. It manoeuvred a resolution by the general council of the All-Jammu and Kashmir National Conference on October 27, 1950 calling for convening the session of a constituent assembly of IOK to decide the question of accession of the state. However, the UN, through Resolution 91, repudiated the suggestion and declared unequivocally that the question of accession of the state could not be settled by any means other than a plebiscite held under the auspices of the UN. Again, when the constituent assembly in the constitution adopted by it declared accession of the state to

India, the UN through Resolution 122, reiterated the same position. It was a rousing denial of the Indian claim of Kashmir having become an integral part of India.

The continued denial of the right of self-determination to the people of Kashmir pushed them to taking the option of an armed struggle in 1989. India has been using ruthless force to subdue the freedom struggle. According to authentic accounts, more than 100,000 Kashmiris have been killed since then, besides the rape and abuse of thousands of women. Amnesty International and other international human rights organisations have been regularly putting out reports regarding the blatant violation of human rights in the valley. It is pertinent to point out that the international community did recognise the right of the people of Kashmir to fight for their freedom as legitimate. But unfortunately, 9/11 changed the whole scenario. USA and its allies became strategic partners of India which gave the latter an opportunity to sell its narrative of the freedom struggle in Kashmir as terrorism supported by Pakistan in spite of the indelible imprint of it being an indigenous uprising.

It is interesting to note that notwithstanding the Indian claim of Kashmir being its integral part, it acknowledged the disputed status of the territory in the Shimla Agreement, Lahore Declaration and has also remained engaged in sporadic dialogues to orchestrate confidence-building measures paving the way for final settlement of the dispute. During the Musharraf era, as a result of back channel diplomacy, the two

countries had almost agreed on an interim solution which could ensure optimum benefit for the Kashmiris while protecting the essential interests of Pakistan and India. Kashmir was to be structured in self-governing sub-regions on both sides of the LoC similar to the approach recommended by Owen Dixon (UNCIP) for sub-regional plebiscites. The sub-regions could have had their own administration, police, security and legislator. The Kashmiris could freely move and engage in local commerce across sub-regions, and in that sense, the LoC would have lost relevance for them. The effort, however, stalled in early 2007, with the judicial crisis in Pakistan which unsettled Musharraf. Later in November 2008, the Mumbai terror attacks dealt a fatal blow to the initiative.

The foregoing reality again insinuated that India accepted the existence of Kashmir dispute and the need for its resolution. However, since the arrival of Narendra Modi – a staunch follower of the RSS ideology of Hindutva – as Prime Minister of India, the security situation in the region has become extremely grave due to continued bellicose posturing against Pakistan, scrapping of Article 370 and 35 A of the Indian constitution, changing the special status of the state and its subsequent annexation through the Jammu and Kashmir Reorganisation Act 2019. Narendra Modi, in his speech on the Independence Day of India, emphatically claimed that he had accomplished within seven months which could not be achieved in seven decades, realising the dream of Vallabhbhai Patel.

Baffled by the resolve of the

resistance leaders in IOK and in the wake of some retaliatory actions initiated by them against Indian security forces, India has now also started accusing Pakistan of sending infiltrators from Azad Kashmir to carry out these attacks. Pakistan rightly fears – which is encouraged by the attitude of some powers which are takers of the Indian narrative to protect their strategic and commercial interests – that these allegations could be a premonition to yet another false flag operation against Pakistan with a view to divert attention of the world community from the ever deteriorating human rights situation in IOK.

Prime Minister Imran Khan has been persistently warning the world about the designs of the Modi government and the threat it poses to regional peace and security. In a tweet on May

17, he maintained that India was trying to create an opportunity for a false-flag operation against Pakistan while detracting world attention away from state-terrorism in Indian Occupied Jammu Kashmir. The Pakistani military establishment also shares these fears. I am sure the Prime Minister and Army have credible reports about Indian designs and are not shooting arrows in the air. Pakistan, though capable of thwarting any aggression against it, does not want military confrontation with India and therefore has continuously made peace overtures towards her without any reciprocity. It is fully cognisant of the horrors of a clash between two nuclear states. The madness exhibited by the Indian government needs to be stopped in its tracks by the powers-that-be and the global community before it is too late.

मंगतरीप
पूजा अगरबत्ती
अब पूरा हुन्छ...
हाथो पक्की पूजा

सूर्य नेपाल प्रा. लि.

७ सय ६९ सरकारमै सेनाको सूचना संयज्ञा

• राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

नेपाली सेना सीमामा पनि खटिने थयो । सेना किन सीमामा खटिएन भन्ने यो प्रश्न पटक पटक उठिरहेको थियो । यही सवालको जवाफ दिनका लागि नेपाली सेनाले ७६१ सरकारमै सैनिक सुरक्षाकर्ता तैनाथ गर्ने निर्णय गरेको छ । सैनिक प्रतिनिधिको व्यवस्थाले हरेक सरकार, राष्ट्रिय सुरक्षा, सार्वभौमिकताको रक्षा र सीमा सुरक्षासमेत नेपाली सेनाको यही निर्णयान्तर्गत पर्नेछ ।

सेना राजनीति बुझ्छ तर राजनीति गर्दैन । नितात्त व्यवसायी सेना हो नेपालको । सेनाले के गर्नुपर्छ, के गर्नसक्छ, के गर्छ, सबै कुरा अब व्यापक हुनपुगेको छ । सेनाको व्यापकता भनेको नेपालमा अराष्ट्रिय र असामाजिक क्रियाकलाप बढेर जाँदो छ भन्ने अर्थमा पनि बुझ्नुपर्छ । नेपालको राष्ट्रियताको भरपर्दो र अन्तिम कवच भनेको नेपाली सेना हो । राजनीति पातलिदैन र अविश्वसनीय हुँदै गएका बेलामा नेपाली सेनाप्रति आमजनको भरोसा सेनामाथि रहनु भनेको नेपाल राष्ट्र सुरक्षित छ भन्ने प्रत्याभूति पनि हो ।

मैची-महाकालीसम्मका विभिन्न स्थानमा ६६ हजार हेक्टर र सुस्तादेखि

कालापानी, लिपुलेक, लिम्पियाधुरा सिङ्गै चपाइसक्यो भारतीय विस्तारवादले । ती भूमार्ग कसरी नेपालले फिर्ता लिने ? कृत्तीकर र राजनीतिक क्षमताको प्रदर्शन कमजोर देखिन्छ । पर्याप्त प्रमाण हुँदा पनि सरकारले दिएको चासो कछुवाको गतिजस्तो छ ।

पद्धति परिवर्तन, नागरिक शासनले देश प्रस्त देखेन । परिवर्तनपछिको अन्धा शासकहरु र अन्धा शासनलाई कसरी देश दुख्छ, देश देखाउँछ ?

जनताको रगतको होली खेलेर समाजवादको शिखरमा पुगेकाहरूले हात धोएनन्, मन, सोच पखालेनन्, लत छाडेनन् । यसकारण लोक र लोकतन्त्र रगताम्मे छ । संवैधानिक शासन नमको नकलीतन्त्रमा अतिवाद, अधिनायकवादको भ्रूण बढाए छ । यी रगत हेर्न, खेल, पिउन मनपराउनेहरू शान्ति आउँछ, समृद्धि ल्याउँछौं भन्ने आश्वासन बाँड्छन् । काम गर्न एउटा छेस्कोको बाधा नभए पनि केही गर्दैनन् । कार्यकर्तालाई उफारेर आमनागरिकको सातो लिइरहेका छन् । मान्छे मार्ने, देश लुट्ने क्रान्तिकारीहरु तुलसी रोपे अबसरमा काँडा रोपिरहेका छन् ।

१४ वर्ष भयो, हामी सिद्धार्थ, हामी सिद्धान्त हाँ भन्नेहरू बुद्ध समृद्धि बन्न सकेनन् । यी आधुनिक सिद्धार्थहरू राजनीतिक धर्म नष्ट गर्दै छन्, बुद्धको देशमा बुद्धत्व र बुद्धको निर्वाण प्राप्त हुने बाटो विगारिदैछ । जे छ, समुदायविरुद्ध, देशविरुद्ध कूर्कमात्र छ । यी आसुरीपनबाट असलपनमा पदार्पण गरेकै छैनन् । जे भेटिन्छ, खानेहरू इतिहास र गौरवको भूगोलमा गम्भीर दुर्घटनाका बीच छर्दै छन् । यसकारण नेपाल तुँखी छ ।

बौद्धकालमा७ वर्षका श्रवण र निग्रोध भन्तेहरूले ज्ञान वाचन गरेका थिए- युद्ध जिल्लामा आफैने मन जिल्लु वास्तविक विजय हो । नभन्दै बुद्धको महानिविणको दुई शताव्दीपछि चत्रपती सम्राट अशोक चण्डाशोकबाट धर्मशोकमा रूपान्तरण हुन लुम्बिनी आए र हतियार बिसाए ।

साक्षी छ, अशोक स्तम्भ र शिलालेख, बुद्धमार्गको महत्व । नेपालको लुम्बिनीबाट मैत्री, करुणा, दया, मायाँ, सद्भावना, त्याग, जिम्मेवारी, मानवता भन्दा ठूलो केही छैन भन्ने ज्ञान प्रवाह भइरहेछ । हिसाप्रेमी पटकै देख्दैनन् ।

नेपालका हिस्क नेताहरू उपमा बनेनन् । हिसामा स्वर्ग भेटिनेहरू भन्ने दोषबाट मुक्त भएनन् । रुख ढलेका मुढाहरूमा चेत हुन भनेको यही हो ।

सेनाले के गर्नुपर्छ, के गर्नसक्छ, के गर्छ, सबै कुरा अब व्यापक हुनपुगेको छ । सेनाको व्यापकता भनेको नेपालमा अराष्ट्रिय र असामाजिक क्रियाकलाप बढेर जाँदो छ भन्ने अर्थमा पनि बुझ्नुपर्छ । नेपालको राष्ट्रियताको भरपर्दो र अन्तिम कवच भनेको नेपाली सेना हो । राजनीति पातलिदैन र अविश्वसनीय हुँदै गएका बेलामा नेपाली सेनाप्रति आमजनको भरोसा सेनामाथि रहनु भनेको नेपाल राष्ट्र सुरक्षित छ भन्ने प्रत्याभूति पनि हो ।

मनपर्ने अपराध, नरसंहार, मानवताविरोधी घटना नै हो । २०६३ सालपछि नेपालका क्रान्तिकारी चाल्स टेलरका नयाँ संस्करण बन्नपुगे ।

सन् पचासको दशकमा जवाहरलाल नेहरूलाई पत्रकारले सोधेका थिए- तपाईंको उत्तराधिकारी को हो ? नेहरूको जवाफ थियो- भारत स्वतन्त्र भइसक्यो, ४० करोड जनता जोसुकै भारतको शासन चलाउन सक्षम छन् ।

अहिल्याको नियति भोग्न अभिष्पत छ । मुक्तिका लागि शबरीको अर्को चोला नेपाल, रामावतारको प्रतीक्षा गरिरहेको छ ।

नेपालमा भक्ति थापा, अमर सिंह थापा, बहादुर शाह, राजेन्द्र लक्ष्मी, बलभद्र कुँवरहरूको कमी थिएन तर वर्तमान नेपालमा वीर कम छन् । वीरताको प्रतीकका रूपमा नेपाली राष्ट्रिय सेना छ । नेपाली सेना नमको सोफो विताएर व्यापारिक सेनाका रूपमा रहेको देखिन्छ । सेनामाथि सलामी, मलामी र गुलामीको आरोप त लागेको छ तर संविधानअनुसार चल्दा लागेको आरोपको सेनाले खण्डन गर्नुपर्ने आवश्यकता छैन किनकि जनताको सुकाव लत्याएर होस, जनबलले संविधान बनाएका छन् । सत्य के पनि हो भने जनताले यो संविधान मान्दिन भनेर अबज्ञा गरिसकेको स्थिति छैन ।

यथार्थ के पनि हो भने केही वर्षदेखि शिवारित्रिका दिन सेनादिवस मनाएको सम्बन्धमा इसाईहरूले नेपाली सेनालाई हिन्दुर्धर्मसँग जोडेर बदलाम गर्ने गर्छन् । नेपाली सेना र अन्य सुरक्षा निकायका गणहरूको नाम, तिनको चुस्तालगायतका ड्रेसकोड, सङ्केतचिन्ह फिन हिन्दुर्धर्मसँग जोडेर राखियो भने प्रश्न पनि गर्छन् । यो द्वन्द्व भड्काउन खोजिएको हो । नेपाली सेनाले न जाग विस्तृत सक्छ, न जगत, न जय नेपाल ।

२०६३ सालका दिनहरूमा आश्चर्यपूर्ण घटनाहरू देखिएका थिए । राजारानीका नाममा रहेका राष्ट्रिय सम्पदाहरूको नाम बदल्ने अभियान नै चलाए यिनले । संघीय संसद भवनको नाम वीरेन्द्र अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन केन्द्र थियो, वीरेन्द्र हटाइयो । पछि यी नेताहरूले पढेका प्रमाणपत्र, आफैने बाबुआमाको नाम राजारानीको नामसंग मिल्ने देखिएपछि चुप लागे । त्यसपछि बचेको हो- सेनाको डमरु त्रिशूलको चिह्न । देवदेवीका नाममा >>> बाँकी ६ ऐजमा

मनका औँखामा स्वार्थको पट्टी बाँधेपछि बन्ने अन्धवेग हो । गुढ ढलेपछि देखिने मुढामात्र हुन् ।

लाइब्रेरियाको इतिहासमा चाल्स टेलर भन्ने पात्रको कथन छ । निर्वाचनमा ७५ प्रतिशत भत ल्याएर ऋक्तिदूत चाल्स टेलर सत्तामा गए । उनको मुखमा थियो परिवर्तन, केन्द्र थियो सत्ता । सत्तामा पुगेपछि तानाशाही भूत दिमागमा चढ्यो र मानवताविरोधी, राष्ट्रधातक बन्नपुगे । रगतमा खेल रमाइलो मान्देहरूको मुखमा राम राम, बगलीमा छुरा हुन्छ । यिनलाई

नेपाल कहिल्यै परतन्त्रमा परेन, सधै स्वतन्त्र रहयो तर आज पनि प्रश्न उठेकै छ- आधुनिक नेपालमा को छ सक्षम शासक बन्न सक्ने ? जसको स्कुलिङ रगत बगाउनु, रगत चुस्नुभयो, उसले जानेको क्षमता हिसा नै हो । देशको मधुरो मुहार बनाउने यिनै हुन् । यिनको सपना अमानवीय छ, देशलाई सुखप्रमको खाडलमा पार्ने पनि यिनै हुन् ।

यसकारण वर्तमान नेपाल सराप मोचन गर्न मर्यादा पुरुषोत्तम रामको प्रतिक्षामा सडकको शिला बनेर बसेकी

साल्ट ट्रेडिङ कॉर्पोरेशन लिमिटेड

द्वारा प्रवद्धित ग्राह्यांस

तौल पूर्ण सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाणडर्डको मित्र बाहिर रकर कोट मै बीचमा रिटलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुनः प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिकाट चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आगा दुवक हुन्होस

<div style="display: flex; justify-content: space

पुनर्संरचनाको पर्खाइमा शिक्षा

गोपीनाथ मैनाली

समाज बदल्ने शक्ति विचार हो, विचारको जग शिक्षा। शिक्षाले चेतनास्थी मानसिक क्षितिज उघारिदिन्छ। जीवनको मार्ग देखाउने, जिउने सीप र सामर्थ्य दिने, समाज र राष्ट्र निर्माणलाई प्रोत्साहित गर्ने, आविष्कार र नवप्रवर्तनको भोक्त जगाउने काम शिक्षाले गर्छ। असल सोच, असल संस्कृति र समक्षदारी बनाउने काम पनि शिक्षाको हो। शिक्षा सबैखाले समस्याको एकमुस्त समाधान हो। शिक्षामा गरिएको लगानीबाट व्यक्ति, समाज र राष्ट्रको दीर्घकालीन हित हुन्छ। यसैले विचक्षणका सबै सरकारहरू शिक्षालाई समृद्धि र स्वान्तरणको रणनीति बनाइरहेका छन्।

भनिरहन परेन, नेपालको शिक्षा व्यक्तिले चाहेजस्तो, समाजले चाहेजस्तो र राष्ट्रले चाहेजस्तो हुन सकेको छैन। लगातारको प्रयासपछि संरचना र आयतनमा उपलब्धिका आँडङ्गा त देखिएका छन्, तर सीप, सामर्थ्य, सिर्जना र सकारात्मकालाई ऊर्जा दिन सकिरहेको छैन। मुलुकले योजनाबद्ध विकासको यात्रा सुरु गर्दा अक्षर चिन्ने संख्या दुई प्रतिशत थियो। जम्मा एक सय पचासले स्नातक गरेका थिए, विद्यालय औलामा गनिने संख्यामा थिए, विश्वविद्यालय छाँदै थिएन।

साडे ६ दशकपछि ३६ हजार ४५० प्रारम्भिक बाल विकास केन्द्र, २९ हजार ५८७ सार्वजनिक विद्यालय, ६ हजार ४११ संस्थागत विद्यालय, ४५२ धार्मिक विद्यालय, ११ वटा विश्वविद्यालय तीन्तर्गत एक हजार ४३२ कलेज, विश्वविद्यालयस्तरका स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान सातवटा र एक हजार १०० जिति प्राविधिक तथा व्यावसायिक धारका शिक्षालय सञ्चालनमा छन्। बाल विकासदेखि विश्वविद्यालयसम्म करिव १० लाख विद्यार्थी अध्ययनरत छन्।

पाँच वर्षमाथिको साक्षरता ८८ प्रतिशत र १५-२४ वर्षको साक्षरता ९४ प्रतिशत पुगेको छ। शिक्षामा लैंगिक अनुपात समतामा पुगेको छ। कोमिड महामारी नआएको भए मुलुक नै पूर्ण साक्षर हुने क्रममा हुने थियो। शिक्षाले विस्तार गरेको चेतनाले सामाजिक क्षेत्रका सूचकांक उल्लेख गर्न लायक रूपमा फेरिएका छन्। सर्वसाधारणमा मागदाबी गर्न सक्ने, हक अधिकार खोज सक्ने, अवसरमा सहभागी हुन सक्ने र मत जगाउने र प्रतिवाद गर्न सक्ने सामर्थ्य पनि विस्तार भएको छ। यी आधारबाट विश्लेषण गर्दा निष्कर्ष निकाल सकिन्छ— शिक्षाले विस्तारको चरण पार गरेको छ।

यी आँडङ्गा र सूचकांकले नदिएको उत्तर पनि छ— शिक्षाले व्यक्तिमा अन्तर्निहित सम्भावनालाई क्षमतामा उजागर गन्यो कि गरेन? व्यक्तिको आवश्यकता, समाजको अपेक्षा र राष्ट्रिय उद्देश्य पूरा गर्न योगदान गयो कि गरेन? विश्वव्यापीकृत बन्दै गएको समाज व्यवस्थामा परिवर्तनको गतिसँग मौलिक पहिचान कायम गर्दै अनुकूलत हुन सक्यो कि सकेन? आर्जित शिक्षा जीवनको सामर्थ्य बन्यो कि जीवनलाई नै भार बन्यो? यिनै प्रश्नको सापेक्षमा रहेर कुनै पनि मुलुकको शिक्षा प्रणालीको विवेचना गर्नुपर्ने हुन्छ। हो, यो साडे ६ दशकमा शिक्षाले संरचनाको बृहत् रूप लिएको छ र विस्तारको चरण पार गरेको छ। विकासको नियमअनुसार विस्तारको चरणपछि युणात्मक चरणमा प्रवेश गर्नुपर्छ।

यस चरणमा शिक्षालाई उद्देश्यमूलक बनाउन नीति, कानून, संरचना, पाठ्यक्रम, पाठ्यविधि, परीक्षण तरिकाजस्ता पक्षमा सुधारको माग गरिन्छ। शिक्षा धारहरूबीच सञ्चुलन र व्यवहारिकतामा ध्यान दिनुपर्ने हुन्छ। जसले व्यक्तिलाई नागरिक जीवनका लागि चाहिने ज्ञान, सीप र स्वभाव विकास गर्न सकोस। स्वाभिमान र आत्मबोधको सामर्थ्य दिन

सकोस, व्यवसायवृत्तिको आधार दिन सकोस् र सिर्जनात्मक प्रतिस्पर्धात्मकता बढाउन सकोस।

तर, विगतका प्रयास र हालसम्मका उपलब्धि समीक्षा गर्दा शिक्षाले वैयक्तिक तहको आवश्यकता र सामाजिक अपेक्षा पूरा गर्न सकेको देखिँदैन, न राष्ट्रिय उद्देश्य नै पूरा गरेको छ। शिक्षाले जीविकोपार्जनको सीप र स्वरोजगार दिन सकेको छैन। पढाउलेखा मानिसमा पनि घरायसी उद्यमीलालाको जाँगर र सीप छैन। शिक्षाले व्यक्तिलाई प्रशासन गर्न चाहन्छन्, बुद्धिजीवी जीविकाको। यो उनीहरूको सामर्थ्य र स्वभाव हो। चोखो प्रतिबद्धता चाहिने यो चरण निकै जटिल हुन सक्छ। शिक्षाको यो चरणलाई सावधानीपूर्वक पार गरेपछि संरचना परिवर्तनको दोस्रो चरणमा कहाँ कृति विद्यालय/शैक्षिक

डिजाइनबाट होइन, व्यावहारिक रूपमा नै गरिनुपर्छ।

यो कार्य कथित बुद्धिजीवीको आग्रहबाट अलग रहनुपर्छ, उनीहरूको संलग्नताले शिक्षा प्रास्पर्णलाई तिनकै आजीविका बनाइन्छ, जुन हालसम्म भझरेको छ। साथै ब्युरोक्रेटिक प्रभावबाट पनि शिक्षालाई बचाइनुपर्छ। ब्युरोक्रेटहरू शिक्षालाई प्रशासन गर्न चाहन्छन्, बुद्धिजीवी जीविकाको। यो उनीहरूको सामर्थ्य र स्वभाव हो। चोखो प्रतिबद्धता चाहिने यो चरण निकै जटिल हुन सक्छ। शिक्षाको यो चरणलाई सावधानीपूर्वक पार गरेपछि संरचना परिवर्तनको दोस्रो चरणमा कहाँ कृति विद्यालय/शैक्षिक

व्यवस्थापन गर्न र शैक्षिक अनुशासनका लागि पनि विद्यालय शिक्षा र स्थानीयताको सम्बन्ध स्थापित गरिनु आवश्यक हुन्छ।

माध्यमिक शिक्षामा पुग्नुअघि नै विद्यार्थीको लगाव, स्वभाव र सम्भाव्यता पहिचान गरी उच्च शिक्षाको मार्ग तय हुन सकोस। सम्पत्ति र पहुँचले शिक्षा लिने वातावरण अन्त्य गर्न सकियोस। माध्यमिक शिक्षामा जीवन निर्वाह सीपसमेत समावेश गरिनुपर्छ। विशिष्टीकृत सीप भने प्राविधिक धारको शिक्षामार्फत दिइनुपर्छ। प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा स्थान, परिवेश र आर्थिक क्रियाकलापसँग सम्बन्धित बनाइनुपर्छ।

मुलुकका लागि कृतिवटा विद्यविद्यालय

शिक्षा मानव पुँजी निर्माणको आधार हो।

मानव पुँजी भौतिक सम्पदा र वित्तीय पुँजीलाई चलायमान बनाउने जीवन्त साधन हो। शिक्षा सुधारमा गरिने ढिलाइले सामाजिक रूपान्तरण, आर्थिक समृद्धि, सांस्कृतिक सम्मिलन र विश्वव्यापी आबद्धीकरणमा मुलुक पछि पर्छ।

अनुष्ठान आवश्यक हुन्छन्, निर्धारण गर्नुपर्छ। यसका लागि विद्यालय वित्राकन (स्प्यापिड) गरिनुपर्छ ताकि विद्यालय स्थापना विशुद्ध प्राविधिक विषय हो, राजनीतिक र प्रशासनिक सहजताको विषय होइन भन्ने तथ्यले बोलेसँ।

अमूक संख्याको बालविकास केन्द्रको बीचमा आधारभूत विद्यालय, अमूक संख्याको आधारभूत विद्यालयको अनुपातमा माध्यमिक विद्यालय भन्ने शिक्षा सर्कालको अवधारणा राखिनुपर्छ, ताकि बानेश्वरको बासिन्दाले भक्तपुरमा बच्चा पढाउने प्रवृत्ति अन्त्य होस। विद्यालयमा स्थानीय अपनत्व बोध विकास गर्न, लगानी र सेवा

चाहिन्छ, त्यसको पनि आवश्यकता आकलन र वित्राकन गरिनुपर्छ। भूगोल, प्रदेश र मनोगत आधारमा विश्वविद्यालय बनाइनुहुँदैन। हाल ११ विश्वविद्यालय छन्, प्रक्रियामा रहेका चार र प्रदेशपिच्छे एक विश्वविद्यालय खुलेमा पनि यसको संख्या दुई दर्जन नाल्लो थाएँ। आगिक कलेज र याकल्टी नम्भएका विषयमा पनि सम्बन्धन दिइएको छ।

विशिष्ट दर्शन र ज्ञानका नाममा स्थापित विश्वविद्यालयले पनि अरु विषयमा सम्बन्धन दिइएका छन्। सात मानित विश्वविद्यालय पनि सञ्चालनमा छन्। यसर्थ विश्वविद्यालयसम्बन्धी छाता ऐन सम्बन्धित छ।

कार्यान्वयनमा ल्याई सम्बन्धन, सञ्चालन, अनुसन्धान र स्वायत्तताका आधार स्पष्ट पारिनुपर्छ। सबै विश्वविद्यालय शिक्षा मन्त्रालयकै नीतिगत छाताभित्र अट्नुपच्यो। शैक्षिक, प्राङ्गिक अनुशासन र मान्य सिद्धान्तको परिपालनका लागि पनि यो आवश्यक छ। नास्ट, नार्कलगायत्र क्षेत्रमा मानित विश्वविद्यालयको मान्यतामा रहन सक्ने तर त्यसको नियमन पनि युजिसीजस्तो तर सबल प्राङ्गिक नियमकले गर्नुपर्छ।

पुनर्संरचनाको अर्को पाटो पाट्यक्रम, पाठ्यविधि, परीक्षण र शैक्षिक व्यवस्थापनमा केन्द्रित गरिनु हो। पाट्यक्रम व्यावहारिक हुनुपर्छ र यसको सिलसिलामा पनि सोपानगत सञ्चुलन चाहन्छ, ताकि विद्यार्थीलाई सिकाइ बोफ्न होस। सिकाइ विधि थोरै सिकाइर धेरै जान्ने गरी निर्धारण गरिनुपर्छ, न कि धेरै रटाएर थोरै जान्ने। परीक्षण विधि विद्यार्थीमा त्रास हुने खालको हुन भएन। आधारभूत तहसम्म परीक्षण गरिएदा विद्यार्थीलाई थाहा नहुने हुनुपर्छ, माथिल्ला कक्षामा सिकाइ उपलब्धि मापनका बहुविधिबाट लगातार मूल्यांकन गरिनुपच्यो।

राम्रो शिक्षा धेरै हदमा असल शिक्षकको उत्पादन हो। विद्यालय-विश्वविद्यालयका उम्दा प्रतिबालाई शिक्षण पेसामा कसरी आकर्षित गर्ने? यो विषय निकै जटिल छ। शिक्षकलाई दिइने सुविधा, उसलाई समाजले दिने इज्जत, उसको वृत्ति गतिशीलता र गतिले छानोट प्रणालीले नै असल शिक्षकको ग्यारेन्टी गर्न सक्छ। तर, यो बाटो अलि लामो छ। यो संरचनागत पक्षमा मात्र सीमित नरही समाजको डिएनए परिवर्तनसँग पनि सम्बन्धित छ।

शिक्षकलाई व्यावसायिक अनुशासन र प्राङ्गिक स्वतन्त्रतामा राख्न शैक्षिक उपलब्धिसँग उसको वृत्ति-सुविधा आबद्ध गर्न सकिन्छ। स्वनियमन र स्वयं मूल्यांकनका विधि अवलम्बन गर्न र्र बाँकी ६ पेजमा

नेपालका लागि चार हजार टन चिनियाँ युरिया मल खासा आइपुग्यो

विगतमा छिमेकी मुलुक भारतको कोलकाता भएर आउने चिनियाँ युरिया मल योपटक तातोपानी नाका भएर नै नेपालमा भित्रिने भएको छ। चिनियाँ युरिया मल स्वशासित क्षेत्र तिब्बतको बाटो हुँदै नेपाल आउन लागेको यो पहिलोपटक हो। नेपालका लागि चीनको छिड्हाई प्रोभिन्सबाट खरिद गरिएको रासायनिक युरिया मल तातोपानीपरि खासा स्थान पार्किङडमा आइपुगेको हो। सिल्क मार्केट कम्पनीले ल्याएको युरिया मल आइत्वारसम्म नेपालतर्फ आयात हुने निश्चित भएको छ।

भारतलगायत तेस्रो मुलुकबाट आयात भएको मलजस्तै चिनियाँ युरिया मलको अन्तर्राष्ट्रिय युग्मस्तर र मूल्य उत्तर्वे भएको सिल्क मार्केट कम्पनीका अध्यक्ष रमेश शेर्पाले जानकारी दिए। 'पानीजहाजबाट भारतको कोलकाता हुँदै आउने मल तथा अन्य लजिस्टिक सामग्री तिब्बत भएर सहज स्थान नेपाल भित्त्याउने प्रक्रिया सुरु भएको छ, शेर्पाल भने, 'मल मात्र होइन, सबै चिनियाँ मालसामान तातोपानी

र केरुड भएर सहज स्थान आयात गर्ने कार्यमा हामी लागिरहेका छौं।' तत्कालका लागि चार हजार टन खरिद गरिएको उनले जानकारी दिए। दुवानी, समय र यसको मागलाई विचार गरेर दोस्रो चरणमा ठूलो परिमाण आयात गर्ने कम्पनीको योजना छ। पहिलो चरणमा तातोपानी नाका भएर चार सय कन्टेनर मल काठमाडौं आयात हुँदै छ।

निकासीका लागि भन्सारको पहल भूकम्पपछि खुलेको तातोपानी नाकाबाट आयात मात्र भइरहेको छ। पटक-पटक खुल्दै र बन्द हुँदै आएको व्यापारिक केन्द्र खासामा नेपाल सामानको निकासी खुलाउनेबाट र व्यावाणिज्य दूतावासले चीन सरकारसँग कुराकानी गरिरहेको खत्रीले बताए। आयात-निर्यातका लागि चिनियाँ पक्षबाट कुनै पनि बेला ग्रिन सिन्नल आउन सक्ने भएकाले भन्सारसम्बद्ध कर्मचारी, सवारीचालक, कन्टेनर ड्राइवर, लोड-अनलोड गर्ने मजुरलाई कोरोनाविरुद्धको खोप लगाइसकेको उनले बताए।

तातोपानी भन्सारका प्रमुख भन्सार अधिकृत लालबहादुर खत्रीका अनुसार

आयात गर्ने सामान नै सकिएको छ। हाल दैनिक तीनवटा गाडीमा फलफूल र लसुन मात्र आयात भइरहेको छ। 'वर्ष दिनअघि व्यापारीले खरिद गरेको सामान आयात भइसकेको छ,' खत्रीले भने, 'पछिल्लो समय थोरै परिमाणमा खरिद भएका सामग्री खासा आइपुगेको छैन।' व्यापारिक सामान आयात हुन २० दिन लाग्ने उनले बताए।

ल्हासामा रहेका महावाणिज्यदूत नवराज ढकालसँग तातोपानी भन्सारले निरन्तर पहल गरिरहेको छ। तर, चिनियाँ पक्षले नेपाली सामान निकासीका लागि कुनै संकेत दिएको छैन। आजैदो वर्षसम्ममा निकासी खुलाउनेबाट महावाणिज्य दूतावासले चीन सरकारसँग कुराकानी गरिरहेको खत्रीले बताए। आयात-निर्यातका लागि चिनियाँ पक्षबाट कुनै पनि बेला ग्रिन सिन्नल आउन सक्ने भएकाले भन्सारसम्बद्ध कर्मचारी, सवारीचालक, कन्टेनर ड्राइवर, लोड-अनलोड गर्ने मजुरलाई कोरोनाविरुद्धको खोप लगाइसकेको उनले बताए।

सरकार र राष्ट्राध्यक्षले देशको जिम्मेवारी लिनुपर्यो र निर्णय गरेर सेनालाई सीमामा खटाउनुपर्यो, विश्वशान्ति गर्ने नेपाली सेनाले सीमा नियन्त्रण र शान्ति स्थापना गर्न सक्छ। भारत, चीन, पाकिस्तानमा सीमा र सीमा नक्सा सेनाको जिम्मा हुन्छ भने नेपालमा नेपाली सेनालाई त्यो जिम्मा किन दिइएन? प्रत्येक नेपालीले, जनप्रतिनिधिले यो प्रश्न उठाउनुपर्यु। सेना देशको हो, देशका लागि तमतैयार छ। सत्तासीनहरू खटाउन तैयार देखिदैनन्।

भ्रम राख्नै पर्दैन, नेपाली सेना १२६ जातिकै साभार सेना हो। सेनाभित्र बौद्ध, हिन्दू, इसाई सबै धर्मावलम्बी छन्। यो हिन्दुसेना होइन, खाली खर्चोको किफायतिका लागि सेना दिवस शिवरात्रिका दिन मनाइएको मात्र हो। शिवरात्रि सेनाको जन्मदिन पनि होइन, कहिले परतन्त्र नभएको नेपालको स्वतन्त्रता दिवस हुने सवाल पनि भएन। युद्ध जितेको विजय दिवस पनि होइन। सरकारले निर्णय गर्छ भने यो सेना दिवस सेनाको जन्मदिनमा सार्न कुनै आइतवार

कुर्नुपर्देन। नेपाली सेना सन् १६९६

असोज २५ गते नाल निसान पूजा गरेर

जय काली, जय गोरखकालीको नारा

लगाउँदै गर्न भएको हो। पृथ्वीनारायण

शाहका पालामा ७ पट्टन थिए- गोरखा,

नयाँ गोरखा, कालीबिक्स, शार्दुलजड्ग,

बज्रपाणी, सबुज, श्रीनाथ। त्यसपछि

वर्तमान पुस्तका पुर्वज र नेपाली सेना

मिलेर अनेक युद्ध लडेर वर्तमान नेपाल

निर्माण गरेका हुन्। त्यसैले नेपाल

नेपालीको साभा फूलबारी हो।

द्वन्द्व सिर्जना गर्ने अभिप्रायले,

कुसित उद्देश्य बोकेकाहस्त्रे राष्ट्रिय

सुरक्षा कवचका स्थमा रहेको नेपाली

सेनाका विरुद्ध विवाद खडा गर्न खोजेको

देखिन्छ।

नेपाली सेना वीरतापूर्ण इतिहासमा

उभिएको छ। यो धरातल खनेर खाडल

पार्ने कुनै पनि तत्वालाई सेनाले हेरेर

बरदैन, त्रुप लागेर बरदैन, बस्तुहुँदैन।

त्युरो सत्य को हो भने सेनाको जग

भासियो भने नेपालको जग भासित्तु।

सैनिक सुरक्षा कवच कमजोर पार्ने काम

सेनाको जन्मदिनमा तत्वाले मात्र गर्नसक्छ।

निर्धारणपछि त्यसलाई अलिकति पनि

तल्माणि गर्ने गुज्जायस दुनुहुँदैन। त्यसैले

यो सामान्य कुरा होइन। उल्लिखित सबै

विषयको नीति प्रशासन गर्ने शिक्षा प्रशासन

समूहको मनोबल उठाई कार्यप्रोत्साही

बनाउन संगठन व्यवस्थापन सर्वेक्षण, कार्य

पुनर्विनियोजन, सशक्तीकरण र क्षमता

विकास नगरे सुधारका प्रयास वित्तमा

जान्छन्। शिक्षा विकास तथा समन्वय

एकाइ अभिभावकविहीन छ।

विद्यालयस्त्रमा सुपरिवेक्षण र

सशक्तीकरणका लागि पालिकाहस्त्रमा क्षमता

विकास धेरै जरूरी भइसक्यो। शासकीय

तहबीचको सौहार्द सम्बन्ध र सहयोग

प्रणाली बसाउन उत्तिकै जरूरी छ।

संघीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी कानुनको

पनि ढिलाइ हुनुहुँदैन। (नयाँ पत्रिका)

खेलकुद

विश्वकप छ्नोटको नेपाल र अस्ट्रेलियाबीचको खेल स्थगित

सन् २०२२ को फिफा विश्वकप छ्नोट र सन् २०२३ को एसिया कप छ्नोटअन्तर्गत दशरथ रंगशालामा हुने भिन्नएको नेपाल र अस्ट्रेलियाबीचको खेल स्थगित भएको छ। कोरोना भाइरसको कारण अन्तर्राष्ट्रिय यात्रामा भएको प्रतिबन्धका कारण एफसीले नेपाल र अस्ट्रेलियाबीचको खेल स्थगित गरेको हो।

अखिल नेपाल फुटबल संघ (एन्फा)ले नेपाल र अस्ट्रेलियाबीचको खेल स्थगित जनाएको छ। नेपाल र अस्ट्रेलियाबीचको खेल दशरथ रंगशालामा मार्च ३० मा हुने तालिका थियो। अस्ट्रेलियालाई हालै युरोप यात्रामा रोक लगाएपछि खेल प्रभावित बनेको हो। खेलाडीहरू युरोपको विभिन्न क्लबबाट खेलरहेकाले उनीहरू आउन नसक्ने भएपछि अस्ट्रेलियालाई खेल सार्नका लागि एफसीला निवेदन दिएको थियो। अस्ट्रेलियाको अनुरोधपछि एफसीले खेल स्थगित गरेको छ। एन्फा ले नेपालको खेल आगामी जुनमा हुने बताएको छ।

यसअघि एफसीले मंगलबार मात्र विश्वकप छ्नोटको खेल तालिका परिमार्जन गरेको छ। परिमार्जित तालिका अनुसार एफसीले मार्चमा तीन खेल मात्र राखेको थियो। कोरिड-१२का कारण यात्राको प्रतिबन्ध र क्वोरेन्टिको नियमका कारण एफसीले मार्च ३०का लागि तय भएको थियो। परिमार्जित तालिकामा नेपाल र अस्ट्रेलियाबीचको खेल क्षेत्रमा लिएको थिए।

समूह 'बी' मा नेपाल पाँच खेलमध्ये एटाटा खेल मात्र जितेको छ। नेपालले चाइनिज टाइपेइलाई २-०ले हराएको थियो। अन्य चार खेलमा नेपाल अस्ट्रेलियासँग ४-०, जोर्डनसँग ३-०, कूवेतसँग ७-० र १-०ले पराजित भएको थियो। समूहमा बीमा १२ अंक जोडेको अस्ट्रेलिया साथ शीर्ष स्थानमा

● सामाजिक सुरक्षा भत्ता लघुवित्त संस्थामार्फत उपलब्ध गराउन माग

लघुवित्त संघ नेपालले सरकारले नागरिकलाई प्रदान गर्दै आएको सामाजिक सुरक्षा भत्ता वितरणको जिम्मेवारी लघुवित्त संस्थाहरूलाई दिन आग्रह गरेको छ। संघका अध्यक्ष जगत पोखरेल नेतृत्वको टोलीले अर्थमन्त्री विष्णु पौडेललाई भेटेर लघुवित्त संस्थाको पहुँच गाउँ-गाउँका घरदैलोसम्म रहेको दाबी गर्दै सामाजिक सुरक्षा भत्ता वितरणको जिम्मेवारी लघुवित्तहरूलाई दिन आग्रह गरेको हो। सामाजिक सुरक्षा भत्ता पाउने वृद्धवृद्धा तथा अशक्तलाई पनि लघुवित्त संस्थामार्फत भत्ता प्राप्त गर्न सहज र छिटो-छरिटो हुने विश्वास लिएको संघले जनाएको छ। हाल मुलुकमा नेपाल राष्ट्र बैंकबाट धर्वाङको लघुवित्त वित्तीय संस्थाका ७७ वटे जिल्लामा ४ हजार १८ शाखा रहेकाले उनीहरूले भत्ता उपलब्ध गराउन सक्ने संघको दाबी छ। अर्थमन्त्री पौडेललाई बुफाइएको ज्ञानपत्रमा लघुवित्त संस्थामार्फत सहुलियतपूर्ण कृषि कर्जा प्रदान गर्नका लागि आवश्यक व्यवस्था गर्न पनि आग्रह गरिएको संघले जनाएको छ। गरिबीको रेखाखानी रहेकाहरूलाई प्रत्यक्ष सहुलियत दिनका लागि लघुवित्त वित्तीय संस्थाका लागि केन्द्रीय स्थमा एउटा र प्रादेशिक स्थमा सातवटा न्यून व्याजदरमा कर्जा लगानी गर्न लघुवित्त सहुलियत कर्जा कोष स्थापना गर्न माग गरेको संघले जनाएको छ।

एउटा लघुवित्त संस्थाले संकलन गरेको वित्तीय स्रोत अर्को लघुवित्त संस्थामा छोटो अवधिका लागि अन्तर्राष्ट्रिय अधिकांश स्वामित्व सिजी होल्डिङ्सले लिएसँगै आइसबर्ग बियर नयाँ स्वाद र लेबलका साथ बजारमा ल्पाइएको हो।

तीन दशकअघि नेपाली बजारमा निकै लोकप्रिय रहेको आइसबर्ग अब उपभोक्ताहरूले नयाँ स्वादका साथ सेवन गर्न सक्ने कम्पनीले दाबी गरेको छ। गोदावरीको मुहानको पानीलाई प्रश्नोधन गरी उत्पादन गरिने यो बियर स्प्रिङ वाटर प्रयोग भई उत्पादन भएको नेपालको एक मात्र बियर भएको दाबी गरिएको छ। हिमालयन ब्लअरीको सहायक कम्पनी त्रिशक्ति डिस्टिलरीका विभिन्न मदिरा पनि नयाँ लेबलका साथ बजारमा ल्पाइएको कम्पनीले जनाएको छ। ७ प्रतिशत अल्कोहल रहेको आइसबर्ग स्ट्रिंग बियर भए पनि प्रिमियम किचरा बजारमा ल्पाइएको जनाइएको छ। हिमालयन ब्लअरीले स्ट्रिंग सेगमेन्टमा कमान्डो पनि बजारमा उपलब्ध रहेको जनाएको छ।

● महासंघ र विभागले देशभरका उत्पादनमूलक उद्योगहरूको अध्ययन गर्ने

देशभर सञ्चालित उत्पादनमूलक उद्योगहरूको गुणात्मक तथा परिमाणात्मक विश्लेषणहितको अध्ययन हुने भएको छ। नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघ र उद्योग विभागले ६ महिनामित्र साना, मझौला, मध्यम तथा ठूला लगानीका उद्योगहरूसँग सम्बन्धित तथ्यांक संकलन गर्ने सहमति गरेका हुन्। सम्भदारीपत्रमा महासंघका अध्यक्ष शेखर गोल्चा र विभागका निर्देशक जीवलाल भुसालले आइतबार हस्ताक्षर गरेका छन्।

सम्भदारीमा उद्योगहरूको सञ्चालनका क्रममा देखार्पें समस्या तथा गुनासालाई दुवै संस्थाको पहलमा सम्बोधन गरिने उल्लेख छ। महासंघले स्थानीय क्षेत्रको कच्चा पदार्थ र स्रोतको आवश्यकता पूरा गर्न सक्ने सम्भावित औद्योगिक क्षेत्रलाई प्राथमिकता र विश्लेषण गर्ने, विभागले त्यस्ता औद्योगिक क्षेत्रहरूको पुनर्स्थापना गर्न अधिकतम प्रयास गर्ने, नेपालले विश्व व्यापार संगठनको सदस्यताबाट प्राप्त गर्न सक्ने सम्भावित फाइदाहरूका विषयमा अध्ययन गर्नेलगायतका बुँदाहरू उल्लेख छन्।

यसका लागि विभागको संयोजकत्वमा ६ सदस्यीय कार्यदल गठन गर्ने र सोही समितिमार्फत छलफल गर्ने, संकलित तथ्यांकको भण्डारण, प्रशोधन, विश्लेषण र समन्वयका लागि केन्द्रीय तथ्यांक विभाग, सरकारी निकायको पदाधिकारीहरू र गैरसरकारी संस्थाका प्रतिनिधिलाई सहभागी गराउने सम्पूर्तापत्रमा उल्लेख छ। मुलुकभित्र सञ्चालित उद्योग-व्यवसायका सम्बन्धमा ठाँस र आधिकारिक तथ्यांक नहुँदा उद्योग-व्यवसायको विस्तारमा समेत कठिनाइ परेको भन्दे महासंघ र विभाग करिसिएका हुन्। सम्भावित अध्ययन

कपोरेट

अध्यक्ष गोल्चाले दोहोरो अंकको आर्थिक वृद्धि र प्रतिवर्ष ४ लाखलाई रोजगारी सिर्जना गर्ने लक्ष्य लिएर महासंघले तयार पार्न लागेको भिजन पेपरमा यो सहकार्य सहयोगी हुने विश्वास व्यक्त गरे। उद्योग विभागका महानिर्देशक भुसालले यो सम्भदारी समृद्ध मुलुक निर्माण गर्ने सरकारको अभियानमा सहयोगी हुने बताए। महासंघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष चन्द्रप्रसाद ढाकाल र उपाध्यक्ष अञ्जन श्रेष्ठले दुई संस्थाबीच भएको सहमतिले उद्योगसँग सम्बन्धित नीति-निर्माणमा ठूलो

अधिकारीबाट शपथ लिएका हुन्।

अध्यक्ष मरासिनीलाई शपथ गराउँदै राष्ट्र बैंकका गर्भनर अधिकारीले नवनियुक्त अध्यक्षबाट प्रतिस्पर्धी व्याजदर, समयानुकूल नीति-रणनीतिका माध्यमबाट बैंकको वित्तीय अवस्थालाई अफ मजबुत बनाउन योगदान हुने विश्वास व्यक्त गरेको जनाइएको छ। साथै विपन्न वर्ग कर्जा, सहुलियतपूर्ण कर्जाको विस्तारबाट उद्यमशीलताको विकास र रोजगारी सिर्जना गर्न नेपाल बैंकको विशेष योगदान रहने उनले विश्वास व्यक्त गरेका थिए।

कार्यक्रममा नवनियुक्त अध्यक्ष मरासिनीले नेपालको पहिलो बैंकको सञ्चालक समितिको अध्यक्षको जिम्मेवारी निर्वाह गर्ने अवसर प्राप्त भएकोमा खुसी व्यक्त गरेका थिए। उनले आफूलाई प्राप्त जिम्मेवारीका लागि नेपाल सरकार, नेपाल राष्ट्र बैंक तथा बैंक सञ्चालक समितिका सदस्यहरूति हार्दिक धन्यवाद व्यक्त दिँदै बैंकको वित्तीय परिसूचकमा थप सुधार ल्याउन तथा बैंकको व्यावसायिक विकासका लागि बैंकलाई नयाँ कर्जा र गतिका साथ अधि बढाउन प्रयत्नशील रहने प्रतिबद्धता व्यक्त गरेको जनाइएको छ।

● सर्वोत्तम सिमेन्टको उत्पादन

क्षमता दैनिक ६० हजार बोरा

सर्वोत्तम सिमेन्ट लिमिटेडले उद्योगको उत्पादन क्षमता दैनिक ४० हजार बोराबाट बढाई ६० हजार बोरा पुऱ्याउने छ। कम्पनीले बजारमाग बढेका कारण ५० प्रतिशत उत्पादन बढाएको हो। सफलताको अर्को फॉको पार गर्दै अब आफूले उत्पादन क्षमता बढाएको कम्पनीले जनाएको छ। आफूलो सिमेन्ट उत्पादन अझै बहुत भएपछि सिमेन्ट उपयोक्तामात्र गुणस्तरीय तथा अत्याधुनिक प्रविधिबाट उत्पादित सिमेन्टको पहुँच अझै सरल तथा सुलभ बन्ने विश्वास लिएको कम्पनीले जनाएको छ। आफूलो उत्पादन तुल्पुल परियोजना तथा गौरवशाली आयोजनालगायत पुल, बाँध, हाइड्रोपावर, धावनमार्गदेखि हाउजिङ कम्पनीमा समेत पहिलो रोजाइमा पर्दै आएको कम्पनीको दाबी छ। कम्पनीका ब्रान्ड म्यानेजर गोपाल सारादाले सर्वोत्तम सिमेन्ट अत्याधुनिक युरोपियन भिआरएम प्रविधिद्वारा सिमेन्ट उत्पादन गर्ने नेपालको पहिलो सिमेन्ट उद्योग रहेको बताए। कम्पनी आइएसओ ९००९ गुणस्तर ग्रामाणित, १४००९ वातावरणमैत्री ग्रामाणित र नेपाल गुणस्तर प्रमाणित भएको सारादाले जानकारी दिए। कम्पनीले ग्रिन सर्वोत्तम ओपिसी र सौरभ ग्रिन पिपिसी नामक ब्रान्डका सिमेन्ट नेपालभर बिक्री-वितरण गरिएको जनाएको छ।

● नेपाल बैंकका नवनियुक्त अध्यक्षले लिए शपथ

नेपाल बैंकका नवनियुक्त अध्यक्ष मधुकुमार मरासिनीले पद तथा गोपनीयताको शपथ लिएका छन्। उनले नेपाल राष्ट्र बैंकका गर्भनर महाप्रसाद

● डिजी पेले पायो

भुक्तानी सेवा अनुमति

नेपाल राष्ट्र बैंकले डिजी पे प्रालिलाई भुक्तानी सेवाप्रदायको अनुमति प्रदान गरेको छ। डिजी पे नेपालमा डिजिटल माध्यमबाट भुक्तानी सेवाप्रदायकका रूपमा काम गर्ने उद्देश्यसहित ०७४ सालमा दर्ता भएको हो। डिजी पे प्रमुख कार्यकारी अधिकृत दिवाकर पाण्डेले नेपालमा नगदरहित समाज निर्माणका लागि डिजी पेले सिमेन्ट सर्भिस गेटवेका रूपमा मात्र काम नगरी मुलुकभित्र वित्तीय सक्षरता अभिवृद्धिका लागिसमेत पहल गर्ने बताए। राष्ट्र बैंकबाट औपचारिक अनुमति प्राप्त गर्नुभन्दा अधि नै डिजी पे लोकप्रिय भइसकेको पाण्डेको भनाइ छ। उनका अनुसार हालसम्म गुगल प्लेस्टोरबाट ५० हजार र आइओएस प्लेटफर्मबाट १० हजारभन्दा अधिक डिजी पे डाउनलोड भइसकेको छ।

विभिन्न खालका मनोरञ्जनात्मक कार्यक्रमहरू, ब्युटी प्याजेन्ट आयोजकहरू, विभिन्न ब्रान्डका विक्रेता तथा ग्राहकमाझ लोकप्रिय भइसकेको पाण्डेको दाबी छ। उनका अनुसार हालसम्म गुगल प्लेस्टोरबाट ५० हजार र आइओएस प्लेटफर्मबाट १० हजारभन्दा समेत डिजिटल बैंकिङ्गमार्फत सुरक्षित कारोबार गर्न सक्ने बताए।

साथै गौतम बुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलका आयोजना प्रमुख प्रवेश अधिकारीले अब गौतम बुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल आउने व्यक्तिहरूले द्याकसी सेवादेखि विमानस्थलमा हुने अन्य स-साना कारोबारमा समेत डिजिटल बैंकिङ्गमार्फत सुरक्षित कारोबार गर्न सक्ने बताए।

छ। उनले भने, डिजी पे का माध्यमबाट वस्तु किनमेल (इकमर्स), फोन सेवा रिचार्ज, विद्युत, खानेपानी, इन्टरनेट आदिको भुक्तानी मात्र होइन, आफैनै नजिकको स्थानमा आधारित कार्यक्रमको आयोजना, त्यस्ता कार्यक्रममा

कांग्रेसले...

देशको हितका लागि नम्भएर व्यक्तिगत स्वार्थ पूरा गर्न चालबाजी मात्र हो। अहिले ओली दाहाल दुवै पक्षले एकले अर्कोलाई तथानाम गाली गर्दै तल्लो स्तरका भाषा समेत प्रयोग गरिरहेका हुनाले नेकपा एकै ठाँड़मा रहन सक्ने अवस्था देखिएको छैन। दुवै पक्षले सैद्धान्तिक रूपमा पार्टी विभाजन भएको भन्न सकिरहेका छैनन्।

नेकपाको अनौपचारिकले विभाजनले गर्दा

मुलुकनै संकटमा पर्ने र विकास निर्माणका कार्यले तिरता पाजन नसक्ने अवस्था देखिएको छ। नेकपा वैधानिक रूपमा विभाजन नभएसम्म अर्को सरकार निर्माण हुन सक्ने सम्भावना समेत देखिएको छैन, त्यसले अब प्रमुख प्रतिपक्षी दल रहेको नेपाली कांग्रेसले आफ्नो साख बाचाउने हो भने ओली दाहाल दुवै पक्षलाई समर्थन नगरी ताजा जनादेशको माग गर्नु नै उपयुक्त हुनेछ। नेपाली कांग्रेसले दुवै पक्षलाई समर्थन नगरी निर्वाचनको माग गरेको खण्डमा दुवै पक्षले जनता समाजवादी पार्टीलाई साथमा

लिएपनि सरकार बन्न नसक्ने अवस्था रहेकोले ओली दाहाल दुवै पक्ष निर्वाचनमा जान बाध्य हुनेछन्। त्यसबेला ओली दाहाल दुवै पक्ष अलग अलग भएर निर्वाचनमा जाने भएकाले त्यसको फाइदा कांग्रेसलाई नै हुने भएकाले अहिले कांग्रेसले सत्तामा जाने भुल गर्नु किमार्थ उचित हुँदैन। अहिलेको समस्याको समाधान भनेको ताजा जनादेश बाहेक अरु कुनै विकल्प छैन। त्यही कारण कांग्रेसले अब निर्वाचनको माग गर्दै निर्वाचनमा जानु तयार रहनु नै समस्याको समाधान हो।

२०५१...

पक्षकै रोहबरमा बस्ने व्यवस्था गरेको छ।

सरकारले त्याउने विधेयकका पक्षमा सत्ता पक्ष बोल्पर्ने भएपनि अब सत्ता पक्षमै बसेर दाहाल पक्षले सरकारको विरोध गर्न भएको छ। यसभन्दा अगाडि २०५१ सालमा पनि अहिलेके जस्तो अवस्था दोहोरिएको थिए। सरकारका मन्त्रीहरूले प्रधानमन्त्रीको विरुद्धमा अविश्वासको प्रस्तावमा समर्थन गरेका थिए। त्यसबेलाका प्रधानमन्त्री लोकेन्द्र बहादुर चन्दका विरुद्ध उनका मन्त्रीहरूले भण्डा हल्लाउँदै संसदमा पुगेर आफ्नै प्रधानमन्त्रीका विरुद्धमा अविश्वासको प्रस्तावमा समर्थन गरेका थिए। अब पनि त्यस्तै अवस्था देखिने भएको छ। नेकपाको नामबाट चुनाव विहृ लिएर संसद भएका संसदहरूले त्यही नाम, भण्डा र

बुनाव विन्हबाट निर्वाचन जितेका व्यक्तिमाथि अविश्वासको प्रस्ताव विरुद्ध लानुपर्ने भएको छ। दुवै पक्षले आपूर्वहरूलाई कन्युनिष्ट बताउँदै आएका र केही वर्ष सँगै बसेका व्यक्तिहरू नै एकका विरुद्ध अर्को खनिएका छैन।

दाहाल पक्षले संघीयानिक रूपमा पार्टी विभाजन नभएको बताउँदै आएको भएपनि अहिले उसले प्रतिपक्षीको जस्तै भूमिका निभाउँदै आएको छ। नेकपाको विभाजन भई नसकेको र अहिले पनि संघीयानिक रूपमा नेकपा एक भएको निर्वाचन आयोगले बताईसकेको छ। त्यसकारण कानुनी रूपमा प्रधानमन्त्री ओली नेकपाको १ सय७४ जना सासदकै नेता रहेका छन्। दाहाल पक्षले आफ्नै पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्रीलाई नेकपाको साधारण सदस्य समेत नरहने गरी कारबाही गरिसकेको छ। अहिले दाहाल पक्षबाट ओलीलाई कारबाही गरिएपनि

कानुनी रूपमा ओली नै नेकपाको संसदीय दलको नेता रहेकाले सरकारको विपक्षमा जाने सासदहरूलाई ओलीले कारबाही गर्न सक्ने सम्भावना रहेको छ। आ आफ्नो पक्षमा बुमत पुऱ्याउनका लागि ओली, दाहाल दुवै पक्षले अब सासद हरूको खरिद विक्रि गर्न सक्ने सम्भावना समेत देखिएको छ। २०५१ सालमा यस्तै अवस्था देखिएको थियो अब आउँदो हप्तादेखि संसदमा त्यरै दृश्य देखिन सक्छ। सासदहरूको खरिद विक्रि, मोल मोलाई सुरासुन्दरी काण्ड। दाहाल, माधव नेपाल पक्षले आफ्नो पक्षमा केही सासदहरूलाई अहिले नै मन्त्रीको अफर गरिरहेको छ। यसरी मुलुकलाई संकटमा पर्ने र फेरी सासदहरूको खरिद विक्रि हुने प्रक्रियाको अन्त्यका लागि ताजा जनादेश नै उचित विकल्प भएपनि अदालतले त्यसलाई रोकिएपछि २०५१ दाहारेनै नै भयो है।

गरी ओली पक्षमा १ सय ५० भन्दा बढी सदस्य रहेका छन् भन्ने स्थानीय तहको मेयर, उपमेयर, अध्यक्ष, उपाध्यक्ष पदमा ओली पक्षको बाहुल्यता रहेको छ। स्थानीय तहमा ओली पक्षको हिस्सा करिब ११ हजार रहेको छ।

राजनीतिक दल सम्बन्धी ऐनको दफा ३३(२) ले कुनै दलको केन्द्रीय समिति र संघीय संसदको कम्तिमा ४० प्रतिशत सदस्यले छुटै दलखोलेको खण्डमा वा अर्को दलमा प्रवेश गरेको खण्डमा दल त्याग गरेको नमानिने व्यवस्था रहेको छ। केन्द्रीय समिति र संघीय संसदको कम्तिमा ४० प्रतिशत पुऱ्याएर ओली पक्ष विभाजनको प्रक्रियामा गएको छैन। कारण केन्द्रीय समितिमा ओली पक्षको ४० प्रतिशत पुऱ्याउन सकेको जस्तो देखिएको छैन। नयाँ दल खोल्नु भनेको दल त्यागकै रिति हो। ऐनको दफा ३१ मा कुनै दलको

तर्फबाट उम्मेदवार भई निर्वाचित संघीय सासद प्रदेशसभा र स्थानीय तहको सदस्यले त्यस्तो प्रावधान रहेसम्म दल त्याग गर्न नहुने र त्याग गरेमा स्वतः पद रिक्त हुने व्यवस्था रहेकोले गर्दा नयाँ दल बनाउँदा समेत दल त्याग गरिने मानिने हुँदा ओली र दाहाल दुवै पक्षले दल विभाजन गर्न चाहिरहेका छैनन्। किनकी हजारौं पदहरू रिक्त हुने अवस्थाले गर्दा त्यही कारण अब केन्द्रीय समिति वा संसदीय दलमध्ये एकमा ४० प्रतिशत पुऱ्याएर दल विभाजन गर्न सक्ने अध्यादेश त्याएर दल विभाजनको बाटो बनाउनु नै नेकपाभिक्रोको विवाद समाधान हो। एकै चोटी हजारौं व्यक्तिले पद छाडेको खण्डमा अर्को संकट आजने निश्चित छ। जनताका काम कारबाहीलाई प्रभावित गर्नु राजनीतिक दलहरूको अपराधपूर्ण कार्य हुनेछ। त्यसैले दल विभाजनसम्बन्धी ऐन नै संशोधन गरैँ।

विना अविश्वासको प्रस्ताव पारित हुन सक्ने सम्भावना न्यून देखिएको छ।

दाहाल पक्ष र जनता समाजवादी पार्टी मिरेर अविश्वासको प्रस्ताव पारित गर्न पनि ओली पक्षमा रहेका भण्डै दुर्भ दर्जन सासदहरू दाहाल पक्षमा जानुवर्ने भएपनि दाहाल पक्षका केही सासदहरू ओली पक्षमा लाग्ने निश्चित जस्तै भएकाले नयाँ सरकार निर्माण हुन सक्ने सम्भावना न्यून रहेकोले गर्दा नेपाली कांग्रेस नै निर्णयको भूमिकामा देखिएको छ।

नेपाली कांग्रेसले नेकपा वैधानिक रूपमा विभाजित नगरासम्म दुवै पक्ष ओली र दाहाललाई नसधाउने रणनीति लिएको छ। यदि नेपाली कांग्रेसले दुवै पक्ष मध्येको एकलाई समर्थन नगर्न हो भने नयाँ सरकार निर्माण हुन

सक्दैन। नेपाली कांग्रेस प्रमुख प्रतिपक्षी दल भएपनि ऊसँग सरकार निर्माण गर्ने आवश्यक संख्या नपुने भएकाले अहिलेको अवस्थामा नेपाली कांग्रेसले निर्वाचनको मार्ग रोजू नै उपयुक्त हुन सक्छ। कन्युनिष्टहरूले राज्य सञ्चालन गर्न सकेन्। भण्डै दुर्भ तिहाई मत लाई जोगाई राख्न राजनीतिक दलहरूले निर्वाचनको मार्ग रोजू नै उपयुक्त हुने अवस्थाले गर्दा त्यही कारण अब केन्द्रीय समिति वा संसदीय दलमध्ये एकमा ४० प्रतिशत पुऱ्याएर दल विभाजन गर्न सक्ने अध्यादेश त्याएर दल विभाजनको बाटो बनाउनु नै नेकपाभिक्रोको विवाद समाधान हो। एकै चोटी हजारौं व्यक्तिले पद छाडेको खण्डमा अर्को संकट आजने निश्चित छ। कुनै पनि आतंककारी गतिविधि गर्न पाइने छैन। हिजो भएको सहमतिको विस्तृत विवरण

“तपाईं हामी बीचको नाता सम्बन्धिको सहयोगी NCC उत्सव बचत खाता”

NCC Bank
Nepal Credit & Commerce Bank Ltd.

विशेषताहरू

- आकर्षक व्याजदर नेतृत्वात् रु. १,०००/-
- न्यूनतम नेतृत्वात् रु. ५००/-
- ब्राइफ रेट शुल्कमा ५०% छुट
- दाकर शुल्कमा ५०% छुट
- नि. शुल्क ASBA रेट
- नि. शुल्क ABIS चुबिया
- नि. शुल्क VISA Debit कार्ड
- रु. १०,०००/- रात्रिको विशुल्क और रात्रिपात्र बीमा*

प्रधान कार्यालय: बागबजार, काठमाडौं, नेपाल | पो. नं. १२५५१ | फोन: ०१-४२४ ६९९९ | ईमेल: corporate@nccbank.com.np
प्रधान कार्यालय: एनसीसी, नेपाल | फोन: ०१-४२४ ६९९९ | ईमेल: nccbank.np@nccbank.com.np

पृतनापति सम्मेलनले संकेत के हो ?

काठमाडौं। नेपाली सेनाले फागुन १९ गतेदेखि पृतनापति सम्मेलन गरेको छ। महाशिवरात्रि र सेना दिवसको पूर्वसन्ध्यामा नेपाली सेनाले आजसम्म गरिरहेको पृतना सम्मेलन अर्थपूर्ण रहेको सुरक्षाविदहरू बताउँच्छन्।

नेपाली सेनाले विज्ञप्ति जारी गर्दै फागुन २७ गते हुन गइरहेको महाशिवरात्री तथा सेना दिवसको पूर्वसन्ध्यामा जारी अड्डामा तीन दिवसीय पृतनापति समन्वयात्मक बैठक सञ्चालन गर्न लागेको जानकारी दिएको थियो तर सुरक्षाविदहरू भन्चन्- यति नै बेला सेनाले ७ सय ६१ सरकारमै सुराक्षी तैनाथ गर्ने निर्णय गरेकाले देशमा सार्वभौमिकता विरोधी

र आतंककारी गतिव